

[Pia Kjøersgaard]

dater. Lederen af det største parti i dette land, som holder sig i live på midler, der er tvangsudskrevet fra danske arbejdere, har ingen sympati fra Fremskridtspartiets side, og vi tager på enhver måde afstand fra hr. Svend Auken's folkefjendske måde at føre sit parti frem på. Det vil jeg godt bede hr. Svend Auken om at skrive sig bag øret.

Danmarks næststørste blokering for et demokratisk samarbejde i det danske Folketing – eller måske er den af samme størrelse som hr. Svend Auken's – sidder nu i regering med de sørgelige rester af det fordums firkløver. Det er – lad mig se, hvad er det nu, han er blevet ? Jo, det er økonomiminister Niels Helveg Petersen, der som sin lidelsesfælle hr. Svend Auken ikke mener, at Danmarks vælgere er ligeberettigede til at stemme på, hvad de vil.

Vi er naturligvis mange, der med stor forundring har set, at man belønner et parti for at vælte en regering ved at give 50 pct. af de tilbageblevne folketingsmedlemmer en ministerpost. Det er virkelig en sort dag for dansk folkestyre, at partier, der primært ikke havde vælgernes opbakning eller tillid, nu danner regering, en lille, forpjuget regering, der er bygget op med en folkelig mistanke om aftalt spil, og som har vakt berettiget forundring.

Det er berettiget, at vi er mange, der i dag spørger – ja, jeg gentager vores spørgsmål –: Hvorfor skulle vi egentlig have det valg? Venstres fædrelandssvingende faner og tårpersende annoncer med Montgomery har vist sig at dække over en helt anderledes holdning.

Jeg har noteret mig, at udenrigsministeren, der samtidig er formand for Venstre, har udtalt, at Det Radikale Venstre allerede ved valgets udskrivning efter hans mening ændrede signaler til de mange dagsordener, der påtvang fodnoter i vort NATO-samarbejde. Jamen hvad skulle alt det hysteri til for i valgkampen? Venstre var jo allerede klar til at ændre holdning til Det Radikale Venstre og til NATO-politikken. I realiteten ser vi nu tre partier, der er i stand til at svække forholdet til vore NATO-allierede. Det er groft vælgerbedrag, at Det Konservative tidligere Folkeparti og Venstre nu er indstillet på, at vi skal nøjes med en nulløsning på forsvarsområdet. Må vi bede om en kommentar fra vore allierede til den politik. Den skulle være nem at få via udenrigsministeren.

Med hensyn til Det Konservative tidligere Folkeparti må jeg sige, at det har været en meget skuffende oplevelse at følge statsministerens knæfald for og omklamring af det reducerede radikale parti. At de to taberpartier finder sammen i trøst, kan ikke undre, men når samfundet og dets vælgere har givet os et klart signal, er det vel ikke politikernes opgave at gå imod befolkningens krav. Det har statsministeren ikke forstået.

Dette var en lille kommentar til de senere ugers rædselsfulde oplevelser med politikerleden, når den er værst. Nu skal der så arbejdes efter det store, overflødige valg.

I tirsdags fik Folketinget og dermed befolkningen en redegørelse fra statsministeren i den lille RKV-regering – og hvilken redegørelse! En gang sludder for en sladder og en redegørelse, der bekræfter, at vi i Danmark har en regering, der er sammensat imod befolkningens ønsker. Det må være meget mærkeligt at sidde i den regering, som man ved ikke har opbakning i befolkningen eller i det brede Folketing. Vi har oplevet en mærkelig tid, et mærkeligt valggrundlag og nu en mærkelig regerings opståen.

Statsministerens redegørelse bærer tydeligt præg af, at de to tidligere borgerlige partier, Venstre og De Konservative, har kastet sig for fødderne af De Radikale. Det er helt fantastisk at følge, hvordan gassen går af partierne, når de ønsker at bevare eller erobre ministertabureter. Venstre og De Konservative sælger ud af deres NATO-holdninger og giver igen vælgerne en lang næse.

For anden gang har disse to partier holdt vælgerne for nar. Man er gået til valg på én ting, men har skiftet holdning, så snart vælgerne har talt. Første gang var, da man indførte realrenteafgiften. Derfor er det selvfølgelig også glædeligt at se De Konservatives fortsatte tilbagegang, og da der vel ikke udskrives valg igen på forsvaret af Danmark, må man formode, at Venstre også vil få en ny tilbagegang.

Det tredje parti er i sit efterår og vil helt naturligt blive straffet af vælgerne for sin helt utrolige udemokratiske og folkefjendske måde at tackle dansk demokrati på. Det Radikale Venstres nærmest rituelle afvisninger af 300.000 vælgeres repræsentanter skal ikke blive glemt.

Men lad os se, hvor langt disse barnagtigheder rækker, når Fremskridtspartiets stemmer